

caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin neglijarea premeditată a conduitei și liniștii în societate, din intenții huliganice, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței. Ulterior, peste câteva minute, continuându-și acțiunile sale ilegale, aflându-se în fața cafenelei indicate, loc care prin natura și destinația lui este întotdeauna accesibil publicului, unde se afla și partea vătămată Tulei Ion, conștientizând că acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, în public și în prezența mai multor persoane a proferat expresii licențioase în adresa lui Tulei Ion și i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnii și cu picioarele pe diferite părți ale corpului, după care a luat un scaun confecționat din masă plastică, ce se afla pe teritoriul terasei cafenelei, cu care i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri în regiunea corpului, cauzându-i leziuni corporale conform raportului de expertiză nr. xxxx din 15.10.2020 sub formă de echimoză în regiunea frontală, excoriație fonto-parietală pe dreapta, echimoză și excoriații la nivelul antebrațului drept, excoriație în regiunea scapulară pe dreapta, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, acțiuni prin care a deranjat ordinea publică, perturbând liniștea părții vătămate și persoanelor ce se odihneau în acel moment la terasa cafenelei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că Tulei Ion era agresiv, a vrut să-l lovească cu sticla în cap, dar el l-a împins. Tulei Ion îl numea cu cuvine necenzurate, l-a împins și el a căzut între scaune. Două persoane necunoscute le-au zis să se liniștească și el a plecat.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Tulei Ion a declarat că în magazin la tejghea era Caraman O., pe care l-a întrebat ce mai face, ulterior a fost imediat atacat în diferite părți ale corpului, în special în față. Apoi totul s-a prelungit, el a sunat la poliție, iar Caraman O. a continuat cu insulte verbale și din nou a fost lovit în diferite părți ale corpului inclusiv și cu scaunul. A văzut scaunul cu care a fost lovit, inițial scaunul nu avea semne de deteriorare. Însă după tot ce s-a întâmplat, erau cioburi pe jos, scaunul fiind stricat de capul său.

Martorul Strișcă Ana a relatat că nu ține minte data precisă, era la locul de muncă, seara, la magazin „Mililiarom”, unde activează 24 ore. Era în jurul orelor 19:00- 20:00, a intrat Caraman O. în magazin ca să procure o pâine, în acel timp ea se afla în sală. În acel timp, a intrat și Tulei Ion, care era enervat, a început să strige către Caraman O., zicându-i ”mai ai să umbli prin s. Olănești”. În acel moment, Caraman O. s-a dat la o parte, Tulei Ion a cumpărat o cola și a cerut un stik, apoi i-a zis să închidă gura, ea se afla la masa de lucru, bătea cecul în casă. În acel timp, s-a auzit un zgomot, a căzut reclama de la biletele de loterie, Tulei Ion era jos. Dat fiind faptul că masa este înaltă, s-a uitat și Tulei I. era cu biletele în mână și le-a pus pe masă. Caraman O. se îndrepta spre ușă cu pâinea în mână, iar Tulei I. a strigat ”stai nu fugi, să ne clarificăm unu la unu”. Caraman O. a ieșit afară, Tulei I. a achitat țigările și apa, după care a sunat la poliție, Tulei I. a ieșit afară, ea nu a ieșit după ei. Peste 2 min. s-a auzit un zgomot, a intrat Tulei I. în magazin, avea o zgârietură pe frunte, l-a întrebat dacă totul este bine, el a intrat la baie, ea a intrat după el cu un șervet și l-a întrebat dacă are nevoie de ajutor,

el însă a refuzat. Imediat a ieșit afară, Caraman O. era lângă mașina sa, a văzut scaunele și mesele împrăștiate, le-a așezat și a intrat înapoi în magazin, peste ceva timp a venit și poliția.

Martorul Scudilenco Iurie a declarat că a auzit gălăgie, era Tulei Ion, care stătea în pirostria și a luat ceva de jos. L-a întrebat ce s-a întâmplat, el a răspuns că totul este bine. În magazin era vânzătoarea.

Conform conținutului procesului-verbal de cercetare la fața locului împreună cu planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 21 septembrie 2020, s-a efectuat cercetarea cafenelei SRL „Mililiarom”, situată pe xxxx, r-nul Xxxx, în cadrul căruia la fața locului s-a stabilit un scaun deteriorat parțial, ce se afla la terasa cafenelei /f d. 20-27/.

Potrivit conținutului procesului -verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 25 septembrie 2020, s-a efectuat ridicarea de la Scudilenco Iurie a scaunului confecționat din masă plastică de culoare albastră, cu urme de deteriorare /f.d. 41/.

Conform conținutului procesului -verbal de examinare a obiectului împreună cu planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 25 septembrie 2020, a fost examinat scaunul ridicat de la cafeneaua SRL”Mililiarom”, la care s-a stabilit că mânerul stâng lipsește un fragment, acesta fiind înlăturat posibil prin rupere /f.d. 42-45/.

La caz, din declarațiile părții vătămate Tulei Ion, ale martorilor Strișcă Ana, Dimitrenco Nicolae, Bolozan Maria, Scudilenco Iurie, reiese că fapta a fost comisă în loc public și anume în cafeneaua ce aparține SRL „Mililiarom”, pentru un motiv nesemnificativ și anume pentru faptul că partea vătămată l-a întrebat pe inculpat ce mai face. Ultimul însă, în prezența martorului Strișcă Ana i-a aplicat o lovitură în regiunea feței, urmare la ce ultimul a căzut jos, peste o vitrină cu bilete de loterie. Ulterior, conflictul a continuat afară, unde inculpatul l-a agresat fizic pe Tulei I., deja în prezența mai multor persoane, astfel aplicându-i cu mâinile și picioarele, mai multe lovituri peste corp, precum și aplicându-i mai multe lovituri peste corp cu ajutorul unui scaun. Inclusiv din declarațiile inculpatului a reieșit că ultimul l-a agresat fizic cu ajutorul scaunului. Urmare a acțiunilor inculpatului, partea vătămată a suferit vătămare neînsemnată a integrității corporale, fapt care reiese atât din declarațiile părții vătămate, martorilor, inculpatului, dar și din raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 15 octombrie 2020. La fel, la aplicarea violenței, inculpatul a folosit un obiect pentru vătămarea integrității corporale și anume un scaun de culoare albastră, recunoscut în calitate de corp delict și care a fost deteriorat în urma utilizării de către Caraman O., pentru vătămarea integrității corporale a lui Tulei I.

În ședința de judecată, partea vătămată Tulei I. a susținut că inițiator al conflictului dintre el și inculpat a fost anume inculpatul. Ultimul însă a susținut că partea vătămată l-ar fi provocat, fiind agresiv imediat cum a intrat în cafeneaua SRL ”Mililiarom”, a încercat să-l lovească. Aceste fapte nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Martorul Strișcă Ana, fiind audiată a declarat că inițiator al conflictului a fost partea vătămată Tulei I., care însă a pretins că acest martor și inculpatul se află în relații apropiate. Acest fapt nu a fost probat. Instanța a constatat că martorul Strișcă A. a declarat că Tulei I. a strigat la Caraman O., când a intrat în cafeneaua SRL

„Mililiarom”, întrebându-l dacă mai are să umble prin s. Olănești. Ori, reacția lui Caraman O. de a-l lovi pe Tulei I. cu pumnul în față și de a-l lovi ulterior cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cu scaunul în diferite părți ale corpului, este una exagerată și inadecvată. Ori, cuvintele comunicate de Tulei I. lui Caraman O. sunt doar un pretext pentru ca ultimul să poată să își manifeste acțiunile sale huliganice.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost apreciate, ca fiind acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, cu utilizarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Prin acțiunile sale criminale, Caraman O. a atentat la obiectul juridic special protejat de legea penală și anume, în principal, la relațiile sociale cu privire la ordinea publică, precum și în mod secundar, la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și sănătatea persoanei.

Prin acțiunile sale, inculpatul a încălcat în mod grosolan ordinea publică, comițând fapta în loc public, în prezența mai multor persoane, prin aplicare de lovituri părții vătămate, aplicarea unui scaun în scopul vătămării corporale a acestuia.

Astfel, Caraman O. a vătămat sănătatea părții vătămate Tulei I., cauzându-i leziuni vătămare corporală neînsemnată.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a comis fapta sa cu intenție directă, deoarece acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările acestor acțiuni și în mod conștient, dorea survenirea acestor urmări.

Motivul acțiunilor a fost unul huliganic, ori acesta a dorit să arate atitudinea sa ofensatoare față de regulile normale de comportament în societate, să se manifeste ca o persoană care poate să își permită încălcarea cu lejeritate a acestor norme de conduită, de a se impune în fața celor din jur și a-i sfida.

Subsecvent, vina inculpatului a fost pe deplin dovedită, iar acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61-75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, antecedentele penale fiind stinse, la locul de trai se caracterizează negativ, având un comportament brutal cu consătenii, fiind caracterizat ca o persoană care ușor intră în conflict cu locuitorii satului, este căsătorit și are trei copii maturi, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea condiționată parțială a executării ei, conform art. 90/1 Cod penal, urmând ca jumătate din pedeapsa aplicată, adică 1 an 6 luni de închisoare să fie executată în penitenciar, iar cealaltă jumătate, adică 1 an 6 luni să fie suspendată, cu stabilirea unui termen de probă de 1 an.

3. Procurorul în Procuratura raionului Xxxx, Diana Cernomorcenco, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelanta a invocat că ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului care anterior a săvârșit infracțiuni contra patrimoniului, securității publice și a ordinii publice și nu a conștientizat necesitatea corectării sale, se caracterizează negativ la locul de trai, fiind o persoană cu un caracter agresiv, cu consătenii are un comportament brutal și neadecvat, posedă un vocabular cu cuvinte murdare, ușor intră în conflict cu locuitorii satului. Deci, corectarea inculpatului este posibilă numai prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

3.1. A declarat apel și avocatul Oleg Eni, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că a fost stabilit cu certitudine, că un comportament agresiv l-a avut partea vătămată, iar conduita inculpatului nu a perturbat regulile obișnuite de conduită precum și liniștea celor care se aflau în incinta cafenelei și la terasa acesteia.

Sub aspectul laturii subiective, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, inculpatul a acționat fără careva motive huliganice, sau cu scopul de a se răfui cu partea vătămată, doar l-a împins de la sine, când ultimul avea față de el un comportament agresiv, împingându-l de la sine doar pentru a-l imobiliza pe un timp foarte scurt.

Or, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, persoana conștientizând că încalcă grosolan ordinea publică, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față de societate și dorind acest fapt. Astfel de acțiuni în comportamentul inculpatului lipsind cu desăvârșire.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, admis apelul avocatului Oleg Eni, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Caraman Oleg, condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, conform art. 90 Cod penal i-a fost suspendarea condiționat executarea pedepsei aplicate pe un termen de *probă* de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a invocat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost condamnat. Însă, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului, în coroborare cu prevederile art. 61 Codul penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, aceasta a fost integral demonstrată prin probe verificate în ședința instanței de fond, cât și cea de apel, inclusiv declarațiile părții vătămate, ale martorilor Strișcă Ana, Dimitrenco Nicolae, Bolozan Maria și Scudilenco Iurie;

procesul-verbal de cercetare la fața locului împreună cu planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 21 septembrie 2020, prin care s-a efectuat cercetarea cafenelei SRL "Mililiarom", situată pe xxxx, r-nul Xxxx, în cadrul căruia la fața locului s-a stabilit un scaun deteriorat parțial, ce se afla la terasa cafenelei;

procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 25 septembrie 2020, prin care s-a efectuat ridicarea de la Scudilenco Iurie a scaunului confecționat din masă plastică de culoare albastră, cu urme de deteriorare;

procesul-verbal de examinare a obiectului împreună cu planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 25 septembrie 2020, în cadrul căreia a fost examinat scaunul ridicat de la cafeneaua SRL "Mililiarom", la care s-a stabilit că mânerul stâng lipsește un fragment, acesta fiind înlăturat posibil prin rupere;

procesul-verbal de examinare a obiectului împreună cu planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 04 noiembrie 2020, în cadrul căreia a fost examinat telefonul de model "Samsung Galaxy S7" ridicat de la Scudilenco Iurie, constatându-se că în contactele telefonului este înregistrat nr. de telefon al lui Caraman O.;

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 15 octombrie 2020, potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Tulei I. s-au constatat: echimoză în regiunea frontală, excoriații fonto-parietală pe dreapta, echimoze și excoriații la nivelul antebrăzului drept, excoriații în regiunea scapulară pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic al leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care au demonstrat pe deplin vinovăția inculpatului Caraman O. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, însă, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă, deși instanța de fond a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, antecedentele penale sunt stinse, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i-se o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a statuat că executarea reală a pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral pe o perioadă îndelungată. Această măsură, luând în calcul personalitatea acestuia, ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății prin crearea dificultăților de resocializare a condamnatului.

Totodată, încadrarea inculpatului în mediul carceral în condițiile expuse anterior, ar prezenta riscul dăunării integrității fizice și morale a acestuia (sub aspectul acordării

șansei de dezvoltare/creștere personală și la stabilirea și dezvoltarea relațiilor cu semenii și lumea exterioară) până la încălcarea articolului 8 CtEDO, ori anturajul respectiv ar fi în măsură să-l priveze de orice posibilitate de resocializare, ulterior eliberării, or inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, iar stabilirea modalității de executare a pedepsei în condițiile art. 90 Cod penal va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

Astfel, pe durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe inculpat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, iar prin urmare, reeducarea inculpatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei.

La caz, pedeapsa și modalitatea de executare a pedepsei stabilită inculpatului corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului, cu executarea reală a acesteia, nu și-ar atinge scopul scontat.

În speță nu ar fi rezonabil și proporțional ca în privința inculpatului să fie aplicată pedeapsă cu închisoare cu executare, or condamnarea reală la pedeapsă privativă ar crea repulsie, cauzând noi suferințe inculpatului, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare, ci de generare a unor trăsături negative.

5. Partea vătămată Tulei Ion declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 7 ani închisoare.

Recurentul indică că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu s-a căit de cele săvârșite, pentru care motiv, pedeapsa aplicată de instanța de fond și parțial anulată de instanța de apel, este prea blândă, ce nu poate să-i ofere o satisfacție morală, percepție și siguranță, că persoana în cauză nu va ai săvârși și alte infracțiuni analogice.

Instanțele au constatat faptul că inculpatul anterior a fost judecat, la locul de trai se caracterizează negativ totuși i-a aplicat o pedeapsă non privativă de libertate, fără a se expune care probe și circumstanțe au fost reținute pentru a-i stabili inculpatului o pedeapsă atât de blândă.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

5.1. Declară recurs ordinar și avocatul Oleg Eni, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul invocă că în cadrul ședințelor de judecată, latura obiectivă a infracțiunii exprimată prin acțiunea principală de perturbare a ordinii publice, exprimată în loc public și anume în incinta cafenelei, nu s-a confirmat.

Prin declarațiile inculpatului și a martorilor audiați a fost stabilit cu certitudine, că un comportament agresiv l-a avut partea vătămată, iar conduita inculpatului nu a perturbat regulile obișnuite de conduită precum și liniștea celor care se aflau în incinta cafenelei și la terasa acesteia.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a acționat fără careva motive huliganice, sau cu scopul de a se răfui cu partea vătămată, doar l-a împins de la sine,

când ultimul avea față de el un comportament agresiv, împingându-l de la sine doar pentru a-l imobiliza pe un timp foarte scurt.

Totodată, învinuirea incriminată inculpatului are un caracter formal și abstract.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

În sensul vizat, partea vătămată Tulei Ion nu a folosit calea apelului (*pct. 3.- 5. din decizie*).

Prin urmare, acest recurs ordinar este unul vădit neîntemeiat, iar conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în asemenea caz.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursurile sunt fondate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5., 5.I. din decizie*).

Totodată, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată

la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Mai mult, conform art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

În sensul vizat, partea vătămată Tulei Ion nu a folosit calea apelului, în recursul declarat lipsind cu desăvârșire argumente că pruin decizia instanței de apel i s-ar fi înrăutățit situația (*pct. 3.- 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă, astfel, că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt invocate eventuale erori de drept concrete și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2, 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Tulei I., ale martorilor Strișcă A., Dimitrenco N., Bolozan M. și Scudilenco I., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.09.2020, procesul-verbal de ridicare a scaunului deteriorat din 25.09.2020, procesul-verbal de examinare a acestuia 25.09.2020, procesul-verbal de examinare din 04.11.2020 a telefonului „Samsung Galaxy S7” ridicat de la Scudilenco I., raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 15.10.2020, că la Tulei I. s-au constatat: echimoză în regiunea frontală, excoriații fonto-parietală pe dreapta, echimoze și

excoriații la nivelul antebrațului drept, excoriații în regiunea scapulară pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic al leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Totodată, pedeapsa a fost aplicată inculpatului, de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând

numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune (*pct. 4. din decizie*).

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă, dar în rechizitoriu fiind indicat că: „*în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în acțiunile învinuitului nu au fost stabilite circumstanțe, care ar agrava răspunderea penală*”, ori, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 - Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*), inculpatul are antecedente penale stinse, este căsătorit și are trei copii, corectarea și reeducarea ultimului este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5., 5.1.* din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea vătămată și apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile vizate au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că inculpatului i s-au aplicat

pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile ordinare de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Tulei Ion și de avocatul Oleg Eni împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în privința inculpatului Caraman Oleg xxxx, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 24 iunie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico